

Sygn. akt II K 85/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 24 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Krzemianowski

Protokolant: Paulina Ferenc

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Koszalinie Katarzyny Słodzińskiej

po rozpoznaniu w dniu 24 października sprawy

D. I., syna K. i Z., urodzonego (...) w P.,

o wydanie wyroku łącznego

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Białogardzie Sądu Grodzkiego w Świdwinie z dnia 05 marca 2008r w sprawie o sygn. akt VII K 80/08:

- za czyn popełniony w okresie od 09 do 11 stycznia 2008r, z art. 278§1 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk na karę grzywny 50 stawek dziennych po 10zł każda, na mocy postanowienia z dnia 05.03.2009r zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

II. Sądu Rejonowego w Białogardzie Sądu Grodzkiego w Świdwinie z dnia 18 września 2008r w sprawie o sygn. akt VII K 474/08:

- za czyn popełniony w dniu 17 lipca 2008r, z art. 178a§2 kk, na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

III. Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 16 lipca 2009r w sprawie II K 145/09:

- za czyn popełniony w dniu 9 marca 2009r, z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i inne na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres od 09 marca do 04 maja 2009r,

IV. Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia 31 stycznia 2011r w sprawie VII K 291/10, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 25 października 2011r w sprawie V Ka 472/11:

- za czyn popełniony w dniu 24 lutego 2010r, z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, na karę roku pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w dniu 24 lutego 2010r, z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary Sąd połączył i orzekł karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

V. Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 04 stycznia 2012r w sprawie II K 69/11:

- za czyn popełniony w dniu 21 października 2010r, z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w nocy z 1 na 2 grudnia 2010r z art. 280§2 kk w zw. z art. 189§1 i 3 kk w zw. z art. 157§1 kk w zw. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w dniu 27 listopada 2010r z art. 158§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary jednostkowe Sąd połączył i orzekł karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 4 stycznia 2011r,

VI. Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia 11 stycznia 2013r w sprawie VII K 126/12:

- za czyn popełniony w okresie od 14 do 15 listopada 2010r z art. 13§1 kk w zw. z art. 280§1 kk w zw. z art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 7 lat pozbawienia wolności,

VII. Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia 25 lutego 2013r w sprawie VII K 669/12:

- za czyn popełniony w dniu 25 sierpnia 2010r z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 18 do 20 listopada 2010r,

1) na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec skazanego D. I. jednostkowe kary pozbawienia wolności z wyroków wymienionych w pkt. IV, V, VI i VII części wstępnej i wymierza mu karę łączną 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności,

2) na podstawie art. 577 kpk ustala, że na poczet orzeczonej wyżej kary łącznej podlegają zaliczeniu okresy od 24.02.2010r do 24.05.2010r, od 18.11.2010r do 20.11.2010r, od 04.01.2011r do 08.02.2011r, od 05.03.2011r do 21.01.2013r,

3) na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

4) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 177,12zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych dwanaście groszy), w tym kwotę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów obrony z urzędu,

5) zwalnia skazanego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Sygn. akt II K 85/13

UZASADNIENIE

Skazany D. I. wniósł o wydanie wyroku łącznego, obejmującego kary z dotychczas wydanych wobec niego wyroków.

W oparciu o dane wynikające z karty karnej, akt ujawnionych tam spraw, informacji załączonych w opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej, Sąd ustalił, że D. I. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami :

I. Sądu Rejonowego w Białogardzie Sądu Grodzkiego w Świdwinie z dnia **05 marca 2008r** w sprawie o sygn. akt VII K 80/08:

- za czyn popełniony w okresie od 09 do 11 stycznia 2008r, z art. 278§1 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk na karę grzywny 50 stawek dziennych po 10zł każda, na mocy postanowienia z dnia 05.03.2009r zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności

II. Sądu Rejonowego w Białogardzie Sądu Grodzkiego w Świdwinie z dnia **18 września 2008 r** w sprawie o sygn. akt VII K 474/08:

- za czyn popełniony w dniu 17 lipca 2008r, z art. 178a§2 kk, na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

III. Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia **16 lipca 2009r** w sprawie II K 145/09:

- za czyn popełniony w dniu 9 marca 2009r, z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i inne na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres od 09 marca do 04 maja 2009r,

IV. Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia **31 stycznia 2011r** w sprawie VII K 291/10, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 25 października 2011r w sprawie V Ka 472/11:

- za czyn popełniony w dniu 24 lutego 2010r, z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, na karę **roku** pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w dniu 24 lutego 2010r, z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, na karę **8 miesięcy** pozbawienia wolności,

które to kary Sąd połączył i orzekł karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

V. Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 04 stycznia 2012r w sprawie II K 69/11:

- za czyn popełniony w dniu 21 października 2010r, z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę **3 lat i 6 miesięcy** pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w nocy z 1 na 2 grudnia 2010r z art. 280§2 kk w zw. z art. 189§1 i 3 kk w zw. z art. 157§1 kk w zw. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę **5 lat** pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w dniu 27 listopada 2010r z art. 158§1 kk na karę **10 miesięcy** pozbawienia wolności,

które to kary jednostkowe Sąd połączył i orzekł karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 4 stycznia 2011r,

VI. Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia 11 stycznia 2013r w sprawie VII K 126/12:

- za czyn popełniony w okresie od 14 do 15 listopada 2010r z art. 13§1 kk w zw. z art. 280§1 kk w zw. z art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę **7 lat** pozbawienia wolności,

VII. Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia 25 lutego 2013r w sprawie VII K 669/12:

- za czyn popełniony w dniu 25 sierpnia 2010r z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę **2 lat** pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 18 do 20 listopada 2010r,

D. I. aktualnie odbywa karę z wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie II K 69/11 w okresie od 02.09.2013r do 13.10.2013r. Pozostały mu do odbycia kary z wyroków Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie w sprawach VII K 669/12 (od 03 marca 2020r do 28 lutego 2022r) oraz VII K 126/12 (od 28 lutego 2022r do 28 lutego 2029r)

Skazany odbywa karę w Zakładzie Karnym we W.. Posiada umiarkowaną opinię z przebiegu resocjalizacji. Był 17 razy nagradzany głównie za zdyscyplinowanie i 9 razy karany dyscyplinarnie m.in. za nawiązywanie niedozwolonych kontaktów, przekroczenia natury porządkowej, pobicie współosadzonego, niszczenie mienia. Karę odbywa w systemie terapeutycznym w związku ze stwierdzonym uzależnieniem od alkoholu. Na zajęcia terapeutyczne uczęszcza mało systematycznie. W oddziale mieszkalnym jak i grupie terapeutycznej funkcjonuje prawidłowo. W stosunku do przełożonych prezentuje postawę regulaminową. Nie deklaruje udziału w strukturach podkultury więziennej. Skazany jest kawalerem, ojcem jednego dziecka. Posiada zobowiązania alimentacyjne i zajęcia komornicze. Nie jest zatrudniony. Ponadto jak wynika z opinii penitencjarnej skazany do popełnionych przestępstw pozostaje mało krytyczny.

Powyższe ustalono na podstawie: odpisów wyroków: Sądu Rejonowego w Białogardzie Sądu Grodzkiego w Świdwinie z dnia 05 marca 2008r w sprawie o sygn. akt VII K 80/08, k.19-20, Sądu Rejonowego w Białogardzie Sądu Grodzkiego w Świdwinie z dnia 18 września 2008 r w sprawie o sygn. akt VII K 474/08, k.21-22, Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 16 lipca 2009r w sprawie II K 145/09, k.23-24, Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejskowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia 31 stycznia 2011r w sprawie VII K 291/10, k.37, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 25 października 2011r w sprawie V Ka 472/11, k.37a, Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 04 stycznia 2012r w sprawie II K 69/11, k.8-16, Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejskowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia 25 lutego 2013r w sprawie VII K 669/12, k.36, Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejskowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia 11 stycznia 2013r w sprawie VII K 126/12, k.33-34, opinii o skazanym k. 40, danych o odbywanych karach, k. 41-45, 377, karty karnej k. 6-7.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.85 k.k. sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw (tzw. realny zbieg przestępstw) i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Zawarty w art. 85 k.k. zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa (uchwała 7 sędziów SN, mająca moc zasady prawnej, z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

W realiach niniejszej sprawy chronologicznie pierwszym był wyrok Sądu Rejonowego w Białogardzie Sądu Grodzkiego w Świdwinie z dnia 05 marca 2008r w sprawie o sygn. akt VII K 80/08. Jednak czyny objęte kolejnymi wyrokami zostały popełnione po dacie wydania owego pierwszego orzeczenia. To samo dotyczyło dwóch kolejnych wyroków. Czwartym wyrokiem był wyrok Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejskowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia **31 stycznia 2011r** w sprawie VII K 291/10. Czyny z trzech następujących po nim wyroków zostały popełnione w 2010r, a więc przed datą wydania tego wyroku. Tym samym pomiędzy czynami objętymi tym wyrokiem oraz wydanymi po nim, zachodził realny zbieg przestępstw, uzasadniający orzeczenie kary łącznej.

Granice kary łącznej określa art.86§1kk, według którego sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak górnej granicy przewidzianej dla kary pozbawienia wolności, tj. 15 lat. Zatem w tej sprawie Sąd mógł wymierzyć karę w granicach od 7 lat pozbawienia wolności do 15 lat pozbawienia wolności. Na marginesie tylko należy dodać, że łączy się oczywiście kary jednostkowe, bowiem poprzednio orzeczone kary łączne w poszczególnych wyrokach tracą swą moc.

W orzecznictwie i doktrynie ukształtowały się wskazania odnośnie wymiaru kary łącznej. Otóż przyjmuje się, że sąd orzekający w sprawie o wydanie wyroku łącznego nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kary w poprzednio osądzonych sprawach. W takiej sytuacji sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami istnieje ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy, czy też związek ten jest odległy lub w ogóle go brak. W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe takie jak bliskość czasowa ich popełnienia (największy związek

zachodzi, gdy czyny popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzone (największy związek zachodzi, gdy pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra tym większą bliskość przestępstw), sposób działania sprawcy itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motyw lub pobudki, rodzaj i formę winy itd. Podkreśla się także, iż zasada pełnej kumulacji jak i pełnej absorpcji, jakkolwiek dopuszczalne, to są to jednak rozstrzygnięcia skrajne, znajdujące zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. Ważne jest też zachowanie skazanego po wydaniu wyroków, w tym w czasie odbywania kary oraz względy prewencji indywidualnej i generalnej (wyrok s.apel. w Gdańsku 20.12.2001r, II.AKa 495/01, OSAG 2002/1/4, wyrok s.apel. w Karkowie, II.AKa 274/04, KZS 2005/1/14, wyrok s.apel. 27.04.2006r, II AKA 80/06, Lex nr 183575, wyrok s.apel. w Katowicach z 13.11.2003r, IIAKa 339/03, Lex nr183336, wyrok s.apel. w Krakowie z 26.04.1994r, IIAKr 26/94, KZS 1994/5/14).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 569§1 k.p.k., art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec D. I. we wskazanych wyrokach (pkt. IV-VII części wstępnej) i wymierzył mu karę łączną 12 lat pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd zastosował zasadę pośrednią między kumulacją i absorpcją kar (tzw. zasada asperacji). Skazany wnosił o zastosowanie zasady pełnej absorpcji i orzeczenie kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności. Sąd uznał, że nie było podstaw do zastosowania tej skrajnej zasady, która jak wspomniano wyżej powinna być stosowana wyjątkowo, w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Tymczasem takie wypadki nie wystąpiły.

Należy podkreślić, że już górny ustawowy próg kary łącznej pozbawienia wolności, tj. 15 lat, wyraźnie polepszał sytuację skazanego, wynikającą z sumowania kar orzeczonych w wyrokach jednostkowych.

Natomiast Sąd uwzględnił, że pomiędzy przestępstwami objętymi zbiegiem zachodził bliski związek podmiotowy i przedmiotowy. Wynikał on z kwalifikacji prawnej czynów (przestępstwa przeciwko mieniu), ich okoliczności faktycznych, w tym czasu i sposobu ich popełnienia oraz strony podmiotowej. Dotyczyło to w szczególności czynów, za które orzeczono najsurowsze ze zbiegających się kar jednostkowych, tj. Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie II K 69/11 oraz Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie w sprawie VII K 126/12.

Jednak związek ten nie mógł mieć znaczenia przesądzającego, bowiem zachodziły też inne, równie ważne przesłanki. Z drugiej bowiem strony należało uwzględnić ilość zbiegających się przestępstw, ich charakter oraz ilość i wymiar kar jednostkowych. Z zestawienia tych okoliczności wynikało, że skazanemu przypisano poważne przestępstwa i założono, że wymaga on wzmoczonego oddziaływania wychowawczego i zapobiegawczego. Wymiar najsurowszej z kar jednostkowych nie przewyższał na tyle wymiaru pozostałych, aby przyjąć, iż kara łączna ukształtowana na jej poziomie albo nawet nieco powyżej tego wymiaru, będzie wystarczająco i skutecznie realizować cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Tym bardziej, że dodatkowych argumentów do takiego rozwiązania nie dostarczyły okoliczności związane z zachowaniem się skazanego w okresie odbywania orzeczonej kary. Skazany posiada przeciętną opinię z zakładu karnego, w której brak jest wyraźnych symptomów pozytywnego oddziaływania orzeczonej kary. Jeżeli uwzględnić wszystkie kary jednostkowe, to widać, że ich suma przekracza ustawową górną granicę kary łącznej pozbawienia wolności, ustaloną na 15 lat. Zatem przyjęcie w tej sytuacji pośredniej zasady asperacji i ukształtowanie kary łącznej na poziomie 12 lat pozbawienia wolności, a więc wyraźnie poniżej owego ustawowego górnego limitu, w wystarczającym stopniu uwzględnia wspomniany bliski związek podmiotowy i przedmiotowy zbiegających się przestępstw i czyni zadość ważnym w odniesieniu do skazanego aspektom z zakresu prewencji generalnej i indywidualnej.

Rozstrzygnięcia nie objęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu (art.576§2kpk).

Na podstawie art.577 kpk Sąd zaliczył na poczet kary łącznej wszystkie okresy zaliczone na poczet zbiegających się kar jednostkowych, a wyszczególnione w informacji z jednostki penitencjarnej o odbytych karach (k.41).

Ponieważ skazany złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego w szerszym zakresie niż orzeczony przez Sąd, zatem w pozostałej części, odnosząc się do jego wniosku, postępowania należało umorzyć, z uwagi na brak podstaw do orzeczenia kary łącznej we wnioskowanym zakresie.

Skazany od dłuższego czasu przebywa w zakładzie karnym i nie pracuje, dlatego też Sąd uznał, że zachodzą przesłanki do zwolnienia go na podstawie art.624§1kpk od kosztów sądowych.

O kosztach obrony z urzędu Sąd orzekł na podstawie §2 ust. 3, §14 ust. 5 i §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.